

У фаховій літературі наведено сотні прикладів успішних конкурентних стратегій відомих у всьому світі фірм, так само, як і матеріалів, які аналізують причини невдач менш успішних учасників ринку. Озброївшись досвідом інших, стратегам слід знайти унікальні власні шляхи залучення на свій бік споживачів, і, відповідно, досягнення конкурентної переваги. Ключ до успішних конкурентних стратегій — не повторювати шлях, прокладений іншими, а створювати власну пропозицію, яка найкращим чином ураховує сильні сторони підприємства, знання потреб споживачів, досвід роботи в галузі, а також вигідно відрізняється в кращій бік від конкурентів.

Література

1. *Macmillan Hugh, Tampoe Mahen. Strategic Management: Process, Content, and Implementation.* — Oxford University Press, 2000.
2. *Kenichi Ohmae. The Mind of the Strategist,* 1983.

УДК 657

А. А. Семеняка, асистент
кафедри обліку підприємницької діяльності,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ВПЛИВ ІНФРАСТРУКТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ПІДВИЩЕНОЇ СПОЖИВЧОЇ ВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА МОЛОКОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Розглянуто методичні аспекти стратегічних оцінок діяльності підприємства, орієнтованого на ринкові умови господарювання та використання міжнародного досвіду. Розглядаються об'єкти організації бухгалтерського обліку, економічного контролю й аналізу за умов сучасного розвитку економіки України. Розглянуто вплив інфраструктурної діяльності на формування підвищеної споживчої вартості продукції, яка поставляється, та послуг і відповідно на формування їх загальної вартості (ціни) збільшується завдяки іншій об'єктивній тенденції, яка пов'язана з світовою глобалізацією.

The methodical aspects of strategic estimations of activity of enterprise, manage and use of international experience oriented to the conditions of markets are considered. The objects of organization of record-keeping, economic control and analysis subject to the condition of modern development of economy of Ukraine are examined. Influence of

infrastructural activity is considered on forming of the promoted consumer cost of products which is supplied, and services, and accordingly on forming of their total worth (prices) increased due to other objective tendency which is related to world globalization.

Специфіка сучасного життя потребує від суб'єктів економічних відносин проведення глибокого аналізу ринкових тенденцій, щоб забезпечити ефективне використання наявних ресурсів і якісне задоволення вимог споживачів.

В ринкових умовах збут продукції перетворився в одну з найголовніших проблем молокопереробних підприємств. Різко скоротилося постачання сировини безпосередньо великими сільськогосподарськими підприємствами [1]. В умовах дефіциту сировини, що наростає, молокопереробні підприємства змушені закуповувати молоко у великій кількості домогосподарств населення на великій території, а це веде до зростання транспортних витрат. Крім того, різко погіршилась якість молочної сировини. Все це веде до ситуації, коли у молокопереробних підприємств з'являється потреба пошуку нових форм інтеграції, спроби безпосередньо через ініціативу знизу сформувати різні кооперативні форми співтовариства та партнерства, заново побудувати ланцюжок руху агропродукції від сільгоспвиробника до роздрібною торгівлі.

Матеріальне виробництво створює основу потенціальної споживчої вартості, то послуги транспортування реалізують цю потенціальну корисність для конкретних споживачів. Цією обставиною пояснюється зростаюча роль посередницької діяльності для забезпечення більш надійної та синхронної взаємодії чисельних господарських систем, безперервності відтворювальних процесів на всіх стадіях. Цьому сприяють об'єктивні тенденції розвитку світової та національної економік за характерного для індустріальної епохи достатньо ємного платоспроможного попиту, який формується на базі динамічного зростання людських потреб. Для кожного етапу цивілізації матеріальному виробництву, як основному джерелу товарної маси, відводилась домінуюча роль.

Проблема збуту в умовах «товарного голоду», тобто переваги попиту над пропозицією довгий час відходила на другий план, а основні ринки продукції та послуг формувались як ринки товаровиробників (постачальників) зі своїм механізмом конкуренції.

Звичайно, що при цьому всі невиробничі галузі та види діяльності, в тому числі і інфраструктурні, були зорієнтовані в основному на підвищення ефективності виробництва і оцінювались мірою своєї позитивної дії на неї. Проте, зі зниженням резервів та

платоспроможного попиту, оснований на звичайних людських потребах, в умовах бурхливого розвитку матеріального виробництва загострилася проблема збуту товарів.

Для збереження і нарощування конкурентних переваг у цих умовах виникає потреба в принципово новій організації інтегрованого управління єдиним матеріальним (товарним) потоком, починаючи від ресурсозабезпечення виробництва фірми-виготовлювача (підприємства) до споживача або використання її готової продукції замовниками. Само по собі матеріальне виробництво стає однією із стадій руху (перетворення матеріальних і товарних потоків), до того ж, судячи із затрат, далеко не завжди головною.

Таким чином, на сьогодні все більша кількість фірм стають диференційованими і перетворюються у відкриті, а потім і в «наскрізні» системи, які на перевагу закритим, характерним для індустріальної епохи, мають тенденцію переростання в інфрасистеми (інфра-галузі), які пов'язані з інформаційною епохою та сервісною економікою. Російські дослідники цьому питанню приділяють велику увагу [3, 4].

Інфрасистеми — це нові утворення, характерні для більш високого рівня розвитку суспільного виробництва сучасного методу. Інфрасистеми характеризуються такими ознаками: в цих системах значно розширюється склад виробничих факторів, які впливають на ефективність кінцевих результатів діяльності інфрасистеми, їх доходи та прибуток шляхом появи все нових видів інфраструктурних послуг, які беруть участь у формуванні корисності для споживачів та вартості; зростає залежність самого матеріального виробництва від вказаних послуг. Без них воно стає або неефективним, або взагалі неможливим [2]. Ці обставини обумовлюють зрівнювання матеріального виробництва та інфраструктурну діяльність, а в багатьох випадках змінюють пріоритети місцями. Завдяки інфрасистемам зникає перепона, яка роз'єднує в технологічному відношенні виробничу та невиробничу сфери господарювання з одного боку, з іншого — тісного зв'язку між окремими або спорідненими видами (стадіями) виробництва, відродження автономності, «роз'єднаності», рухливості та гнучкості всіх поточних процесів і операцій, які зорганізовані за модульним принципом.

Саме тому в інфрасистемах зі всіх виробничих факторів, які взаємодіють між собою та впливають на кінцеві результати їх діяльності, головним стає якість та ефективність управління, особливо стратегічного.

Свої значні можливості інфрасистеми можуть демонструвати ефективністю спрощення та прискорення процесу руху товарів зі сфери виробництва до кінцевих споживачів; фінансових потоків із сфери споживання до товаровиробників; створення рівних умов для товаровиробників щодо просування власної продукції на внутрішньому ринку та забезпечення безпеки споживання; формування реальних цін на продовольчі товари; отримання об'єктивної інформації про кон'юнктуру ринку та передачу її у сферу виробництва.

Література

1. *Богиня Д., Волинський Г.* Структурна перебудова економіки в умовах глобалізації та інформатизації // Економіка України. — 2001. — № 7. — С. 19.
2. *Чухно А.* Постіндустріальна економіка: теорія, практика та їх значення для України // Економіка України. — 2001. — № 12. — С. 53.
3. *Прушковский М. В., Гаркушею Е. С.* Развитие продовольственного рынка в Белгородской области // Перша Всеукраїнська конференція вчених, викладачів та практичних працівників «Розвиток фінансово-кредитної системи України в умовах ринкових трансформацій» ІЕ ТАНГ. — Вінниця, 2003. — С. 220.
4. *Прушковский М. В., Прушковская Е. Е.* Инфрасистемы как продукт современной сервисной экономики // Розвиток фінансово-кредитної системи України в умовах ринкових трансформацій. — Вінниця, 2003. — С. 315—319.

УДК 658.114

Д. В. Сисоєв, аспірант,
Харківська національна академія міського господарства

ІНФОРМАЦІЯ ЯК КЛЮЧОВИЙ АСПЕКТ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В ЗАГАЛЬНІЙ СТРУКТУРІ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ

В статті досліджується вплив інформації управлінського обліку на конкурентоздатність в умовах сучасної економіки. Основна увага приділяється визначенню вимог до інформації, що міститься в управлінській звітності.

Paper treats fosters influence of the management accounting information effect on the competitiveness in currently economics. Focus is on